

شخصیت حضرت فاطمه(س) نمونه‌ای کامل برای تمام دوران‌ها است

یک مدرس حوزه علمیه گفت: به قول برخی مولفان خانه حضرت زهرا (س) چند منظوره بود. محل مراجعه و رفع حاجات نیازمندان، محل آموزش و دانشگاه، عبادتگاه، محل جهاد و تلاش و در روزهای آخر زندگی ایشان نیز محل برخورد با مخالفان و مکان مجاهدت ایشان و در نهایت محل شهادت ایشان بود.

یک مدرس حوزه علمیه گفت: به قول برخی مولفان خانه حضرت زهرا (س) چند منظوره بود. محل مراجعه و رفع حاجات نیازمندان، محل آموزش و دانشگاه، عبادتگاه، محل جهاد و تلاش و در روزهای آخر زندگی ایشان نیز محل برخورد با مخالفان و مکان مجاهدت ایشان و در نهایت محل شهادت ایشان بود.

زهرا یوسف زاده مدرس حوزه علمیه درباره جایگاه زن قبل از ظهور اسلام به خبرنگار مهر گفت: قبل از اسلام به دختران اهمیتی داده نمی‌شد و مردم جاهل اعراب آنان را زنده به گور یا خرید و فروش می‌کردند. در چنین وضعیتی پیامبر اکرم(ص)، اهمیت دختران و زنان را روشن و آشکار کرد و این موضوع در زندگی حضرت زهرا (س) به عنوان جانشین پدر و همسری مهربان و فداکار مشخص و متجلی است. شخصیت حضرت زهرا(س)، اسوه و نمونه‌ای برای تمام دوران‌ها است، اما آنچه که از حضرت زهرا (س) به عنوان الگو و شخصیت کامل ایشان یاد می‌شود اعتبارات و مقاماتی است که در زمینه اعتقادات، اخلاق، رفتار و اعمال و افعال ایشان می‌توانیم مورد توجه قرار بدهیم.

وی افزود: یکی از اصل‌های شخصیت حضرت که ملاک ارزش انسان به شمار می‌آید اصل ایمان به خدا، آخرت گرایی و توجه به زندگی ابدی است. در روایت است که پیامبر اکرم(ص) رو می‌کند به یگانه فرزندش می‌گوید: دخترکم، خودت برای خودت عمل کن. من به درد تو نمی‌خورم، از انتساب با من کاری ساخته نیست، تعلیمات مرا بپذیر و دستورات مرا عمل کن، مگو پدرم پیغمبر است، به دردت نمی‌خورد، به دستور پدرت عمل کردن به دردت می‌خورد.

یوسف زاده با اشاره به اصل دوران‌دیشی حضرت فاطمه زهرا (س) و توجه ایشان به مسائل عمیق و عدم توجه حضرت به امور ظاهری و مقطعی، تصریح کرد: زندگی حضرت زهرا(س) را مطالعه کنید، متوجه می‌شوید در فکر این انسان گویا این جمله که من دختر پیغمبر آخرالزمان هستم، وجود ندارد. حدیث است که وقتی به محراب عبادت می‌ایستاد، بدنش به لرزه درمی‌آمد. از خوف خدا گریه می‌کرد، شب‌های جمعه را تا صبح نمی‌خوابید و می‌گریست. اینها همه به انسان نوعی بیداری و آگاهی مسئولیت آمیز و تعهد خیز می‌دهد.

این استاد حوزه علمیه درباره شیوه حضرت فاطمه (س) در تربیت فرزندان گفت: وجه عاطفی حضرت چنان بود که پیامبر(ص) ایشان را ام ابیها می‌خواندند. مادر، همسر و فرزند نمونه بودن، تبیین‌کننده بعد عاطفی شخصیت ایشان است. محبت و عاطفه ایشان علاوه بر خانواده در ارتباط با سایر افراد نیز حاکم بود. هر کسی که مورد خطاب و ارتباط ایشان قرار می‌گرفتند مورد تکریم و احترام بودند. حضرت با همگان بسیار با کرامت، مهر و ادب برخورد داشتند.

وی با اشاره به علم و آگاهی حضرت زهرا (س) گفت: از ویژگی‌های علمی ایشان به روز بودن آن است. در تاریخ خوانده ایم که حضرت مجتبی(ع) در پنج سالگی هر روز به مسجد می‌رفت و کلمات و مواعظی که پیغمبر اکرم(ص) در مسجد بیان می‌فرمود، به ذهن سپرده، و سپس به خانه می‌آمد و برای مادر بزرگوار خود حرف به حرف تعریف می‌کرد، وقتی امیرالمؤمنین(ع) به خانه تشریف می‌آورد، حضرت زهرا(س) آنها را برای آن جناب بازگو می‌کرد. روزی امیرالمؤمنین(ع) از فاطمه(س) پرسید تو که در مسجد حاضر نبودی، از کجا این کلمات را می‌دانی؟ گفت: فرزندم حسن هر روز آنچه پدر بزرگوارم بر منبر می‌گوید، بی‌کم و کاست برایم بیان می‌کند. این نشان از مباحثات علمی حضرت، به همراه آثار تربیتی مفید برای فرزندان داشت.

وی اضافه کرد: حضرت فاطمه (س) علاوه بر رسیدگی به امور علمی خود نسبت به افزایش مسائل علمی زنان مدینه نیز اهمیت می‌داد و نسبت به آنها بی‌تفاوت نبود. از همین رو جلسات علمی در خانه ایشان تشکیل می‌شد. در تاریخ داریم این جلسات گاهی با حضور حضرت علی (ع) و شخصیتی مثل سلمان تشکیل می‌شد. چرا که سلمان از حکیمان آن دوره و دارای علوم مختلف بود تا اینکه به مدینه می‌آید و ایمان می‌آورد. به قول برخی مولفان خانه حضرت زهرا (س) چند منظوره بود. محل مراجعه و رفع حاجات نیازمندان، به گونه‌ای دانشگاه، عبادتگاه، محل جهاد و تلاش و در روزهای آخر زندگی ایشان نیز محل برخورد با مخالفان و مکان مجاهدت ایشان و در نهایت محل شهادت ایشان بود.